

Nr 417.

Av herr **Wallén**, om *djurgårdskommissionens sammansättning*.

Vid 1930 års riksdag framlade Kungl. Maj:t proposition angående exploateringen av Ladugårdsgärdet m. m., prop. nr 252. Med anledning av sagda proposition och en i ämnet väckt motion avgav statsutskottet utlåtande, nr 173, som sedermera godkändes av riksdagen.

I enlighet med riksdagens beslut handhaves Ladugårdsgärdets exploatering av djurgårdskommissionen. I förberörda motion hade framhållits, att med hänsyn bl. a. till de stora försäljningar av kronan tillhörig fast egendom, som djurgårdskommissionen skulle omhänderhava, det syntes tillbörligt, att kommissionens ledamöter utsågos under riksdagens medverkan på så sätt, att fullmäktige i riksgäldskontoret tillsatte kommissionen.

Riksdagens beslut innebar, att djurgårdskommissionen skulle bestå av 4 ledamöter, varav tre utsågos av Kungl. Maj:t och tillika voro, en ordförande, en verkställande ledamot och en ombudsman i kommissionen, samt en utsågs av riksgäldsfullmäktige.

Sedermera har djurgårdskommissionens verksamhetsområde utvidgats på ett högst betydelsefullt sätt. Genom beslut den 3 december 1932 förordnade nämligen Kungl. Maj:t att kronans fastighetskommission av år 1925 skulle upphöra med 1932 års utgång och dess uppdrag övertagas av djurgårdskommissionen. Detta innebar, att de synnerligen omfattande och betydelsefulla förhandlingarna mellan kronan och Stockholms stad rörande markbyten, stadsplaner m. m. kommo att för kronans del omhänderhavas av djurgårdskommissionen.

Ifrågavarande mellanhavanden mellan kronan och Stockholms stad röra, såsom antytts, mycket betydande intressekomplex. Erfarenheten torde få anses hava givit vid handen, att ifrågavarande förhandlingar avse förhållanden, som äro av den art och betydelse, att de påkalla medverkan jämväl från riksdagens sida. Då förhandlingarna givetvis hava en ingripande betydelse för frågornas vidare behandling och slutliga lösning, har riksdagen tydligtvis ett stort intresse av, hur dessa förhandlingar bedrivs och att av riksdagen hävdade synpunkter därvid i tillbörlig grad vinna beaktande.

Om därför redan tidigare ansågs lämpligt, att riksdagen genom sina förtroendemän övade inflytande på djurgårdskommissionens sammansättning, måste detta krav framträda med ökad styrka i och med det, att till djurgårdskommissionen uppdragits att omhänderhava ovanberörda förhandlin-

gar med Stockholms stad. Förhållandena synas därför påkalla, att till förnyad prövning upptages frågan om riksdagens medverkan vid utseendet av ledamöter i djurgårdskommissionen. En ytterligare anledning att upptaga denna fråga torde föreligga i att kommissionens sammansättning torde komma att undergå förändring i sammanhang med att dess verkställande ledamot innevarande vår uppnår en ålder av 65 år.

Ur åtskilliga synpunkter synes då önskvärt, att av kommissionens ledamöter åtminstone halva antalet utses genom riksdagens medverkan och därigenom bl. a. vid förhandlingarna med Stockholms stad äga det stöd, som lärers få anses ligga i sättet för deras tillsättande. Härvid torde jämväl böra övervägas, huruvida antalet medlemmar i kommissionen bör utökas. Det är att erinra, att suppleanter för ledamöterna icke finnas och med hänsyn till arbetets art lämpligen icke heller böra förefinnas. Om emellertid på grund av sjukdomsfall, semester eller eljest en enda ledamot är frånvarande, kunna, då enligt kommissionens instruktion för beslutsmässighet fordras att minst tre ledamöter deltaga i beslutet, lätteligen inträffa svårigheter att få till stånd ett sammanträde med beslutsmässigt antal ledamöter.

Om, såsom ovan gjorts gällande vara lämpligt, halva antalet av kommissionens ledamöter skall utses genom riksdagens medverkan, och sålunda andra hälften av Kungl. Maj:t, synes kommissionens ledamotsantal böra utökas till 6, varvid även givetvis bör övervägas, huruvida ej för beslutsmässighet bör fordras att minst 4 ledamöter deltaga i kommissionens beslut.

Av Kungl. Maj:t torde då böra utses förutom ordförande ytterligare två ledamöter i kommissionen. Därvid synas fullgoda skäl tala för, att dessa senare ledamöter komma att utgöras av de två personer, vilka såsom tjänstemän hava att i första hand svara för beredningen av de ärenden, vilka kommissionen omhänderhar, d. v. s. för närvarande verkställande ledamoten och ombudsmannen (den senare för närvarande samtidigt sekreterare). Båda dessa tjänstemän representera den speciella sakkunskap, som måste stå till kommissionens förfogande vid handhavandet av de olika göromålen. Det lärers då också vara lämpligast, att båda dessa tjänstemän såsom ledamöter jämväl hava att taga sin andel i det formella ansvaret för kommissionens beslut. Av Kungl. Maj:t skulle då utses dels en ledamot, tillika ordförande, dels en ledamot, tillika verkställande ledamot, dels ock en ledamot, tillika ombudsman — sålunda i enlighet med vad som förut varit fallet.

Därvid torde tillika böra övervägas, dels huruvida ombudsmanna- och sekreterarbefattningarna alltjämt böra vara förenade hos en person eller eventuellt sekreterartjänsten ersättas med en amanuensbefattning, dels ock huruvida ej verkställande ledamoten kan i huvudsak övertaga de göromål, som för närvarande ankomma på förste ingenjören. Förste ingenjören skulle eventuellt kunna ersättas med en halvtidstjänstgörande ingenjör.

De tre ledamöter, vilka enligt det ovan anförda skulle utses genom riksdagens medverkan, synas lämpligen böra utses av riksgäldsfullmäktige.

Under återopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville för sin del besluta, att djurgårdskommissionen skall från och med den 1 juli 1935 bestå av 7 ledamöter, av vilka Kungl. Maj:t utser fyra, därav en tillika ordförande, en tillika verkställande ledamot och en tillika ombudsman i kommissionen, samt tre ledamöter utses av riksgäldsfullmäktige.

Stockholm den 23 januari 1935.

Otto Wallén.
